

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010356
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4620010356.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovu, v trestnej veci obžalovaného L. O., narodeného XX.XX.XXXX v K., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona v znení č. 214/2019 Z. z., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.12.2020, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
L. O., narodený XX.XX.XXXX v K.,
trvale bytom F. XX, na slobode,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e :

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje dieťa a to maloletého L., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 10P/72/2019 zo dňa 25.07.2019, právoplatného dňa 02.08.2019 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 200,- Eur vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. O., bytom V. J. XX, vyživovaciu povinnosť si v mieste bydliska, ako aj na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že ako súkromný podnikateľ nevykazoval zisky, napriek tomu si iné vhodné zamestnanie nehľadal, pretože sa neprihlásil na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím mu za obdobie od 01.09.2019 doposiaľ vznikol dlh na výživnom voči matke F. O. vo výške 2.950,- Eur,

t e d a :

sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona v znení č. 214/2019 Z.z.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky. Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona primeranú povinnosť podľa § 51 odsek 4 písmeno e) Trestného zákona spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topolčany podala na tunajšom súde na obžalovaného L. O. (ďalej len obžalovaný) dňa 23.10.2020 obžalobu sp. zn. Pv 323/20/4406 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní prokurátorka modifikovala podanú obžalobu v sume dlžného výživného za ďalšie obdobie - po podaní obžaloby. Obžalovaný po tejto modifikácii obžaloby na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 písmeno c/ Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré však súd z dôvodu potreby dokazovania vo vzťahu k aktuálnej výške dlžného výživného, ako aj prešetrenia následkov uvedeného skutku neprijal, a vo veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie.

Na hlavnom pojednávaní, bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej F. O., oboznámením rozsudku Okresného súdu Topolčany č.k. 10P/72/2019-42 zo dňa 25.07.2019, rodným listom malol. L., ako aj ďalších listín, vrátane správ o osobe obžalovaného a odpisu z registra trestov. Vykonaným dokazovaním bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný spáchanie skutku nepoprel. Uviedol však, že na platenie určeného výživného mu nepostačujú financie. Zároveň potvrdil, že za žalované obdobie t.j. od 01.09.2019 doposiaľ zaplatil poškodenej iba sumu 50 eur a to dňa 17.11.2020, o čom súdu predložil aj písomné potvrdenie. Obžalovaný ďalej na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase keď mu bola určená táto výška výživného t.j. 200 eur, bol zamestnaný ako zvärač s príjmom 700 - 800 eur mesačne. Z toho zamestnania mu zrejme dali výpoveď, lebo nebola robota. Obžalovaný potvrdil, že má založenú živnosť v oblasti obrábania kovov, ale má z nej malý príjem - za november to bolo 200 eur a z toho zaplatil sumu 50 eur na výživné. Ďalšie vyživovacie povinnosti okrem syna D.H. nemá. Žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorí sú na dôchodku. Pokiaľ ide o inú formu prispievania na maloletého, obžalovaný uviedol, že teraz kúpil synovi zimnú bundu. O maloletého má záujem, stretáva sa s ním tak, ako to bolo upravené súdom. Doposiaľ nepodával návrh na zníženie výživného a nie je ani evidovaný evidencii uchádzačov o zamestnanie a zrejme nepodával daňové priznanie k dani z príjmov za rok 2019, nevykazoval žiadne zisky. Jeho zdravotný stav je v poriadku, nemá v súvislosti s ním žiadne pracovné obmedzenia.

Poškodená uviedla, že za obdobie od 09/2019 doposiaľ obžalovaný na výživné zaplatil iba sumu 50 eur a to dňa 17.11.2020, čo mu aj potvrdila podpisom. Žiadala úrad práce o náhradné výživné, nebolo jej však priznané. Jej príjem tvoria iba prídavky na dieťa vo výške 24,95 eur mesačne, inak jej vypomáha jej matka a priateľ, bez ktorých by to finančne nezvládla. Poškodená ďalej uviedla, že maloletý nenavštevuje ani predškolské zariadenie, pretože ona ho nemá z čoho zaplatiť. Inak nemá s maloletým zvýšené výdavky, netrpí žiadnym ochorením. V dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného, maloletý netrpel núdzou, zabezpečila mu potrebnú výživu. O dieťa obžalovaný záujem javí, poškodená potvrdia, že teraz nedávno mu zabezpečil aj zimnú bundu, o dieťa záujem javí.

Rozsudkom Okresného súdu Topolčany č. k. 10P/72/2019-42 zo dňa 25.07.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.08.2019, bola obžalovanému uložená povinnosť platiť výživné na malol. D. H. v sume 200 eur mesačne, a to vždy do 20. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám poškodenej, s účinnosťou od právoplatnosti predmetného rozsudku.

Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že obžalovaný má od 30.01.2018 evidované živnostenské oprávnenie v oblasti poskytovania služieb osobného charakteru a výroba a opracovanie jednoduchých výrobkov z kovu.

Podľa predložených správ obžalovaný nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a nepoberá žiadne dávky.

V evidencii priestupkov má obžalovaný za obdobie od 18.01.2016 do 10.08.2020 evidovaných 6 priestupkov na úseku cestnej premávky, za ktoré mu boli uložené pokuty vo výške od 10 eur do 100 eur.

V odpise registra trestov má obžalovaný evidované 2 odsúdenia, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený.

Z vykonaného dokazovania mal súd teda za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, keďže obžalovaný za obdobie od 01.09.2019 doposiaľ mal na výživnom na malol. L.. zaplatiť sumu 3 000 eur (15 mesiacov x 200 eur) a reálne zaplatil iba sumu 50 eur, hoci v rozhodnom období má evidovanú živnosť, nezaevidoval sa na úrade práce a ani iným spôsobom napr. brigádnicky si neprivyrábal, hoci mu v tom nebránili žiadne objektívne skutočnosti. Skutok spáchaný obžalovaným bezpochyby vykazuje znaky prečinu zanedbania povinnej výživy § 207 ods. 2 Tr. zákona, pretože obžalovaný sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosti vyživovať iného. Z takéhoto konania je obžalovaný jednoznačne usvedčovaná jednak svojou výpoveďou, keď spáchanie skutku nepoprel, potvrdil, že od 09/2019 doposiaľ zaplatil na výživnom poškodenej iba sumu 50 eur, zároveň svedeckou výpoveďou poškodenej, ako aj vyššie špecifikovanými listinnými dôkazmi.

Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona t.j. ku skutku sa priznal a oľutoval ho, a jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t.j. bol už za trestný čin odsúdený. Pri zistenej rovnováhe poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a ukladal trest podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona t.j. v intervale do 3 rokov. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, a to vo výmere 12 mesiacov s tým, že výkon trestu podmienenčne odložil a určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Zároveň podľa § 51 ods. 4 písmeno e) Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatela, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.